

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 14 Νοεμβρίου 2011 — Agroferm A/S κατά Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

(Υπόθεση C-568/11)

(2012/C 25/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Agroferm A/S.

Καθού: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προϊόν το οποίο παρασκευάζεται από ζάχαρη που υφίσταται ζύμωση με χρήση βακτηριδίων *Corynebacterium glutamicum* και το οποίο —όπως ειδικότερα διευκρινίζεται στο παράρτημα 1 της απόφασης περί παραπομπής— περιέχει κατά περίπου 65 % θειική λυσίνη, καθώς και προσμείξεις από τη διαδικασία παρασκευής (πρώτες ύλες που δεν έχουν υποστεί μετατροπή, αντιδραστήρια που χρησιμοποιήθηκαν κατά την παρασκευή και υποπροϊόντα), κατατάσσεται στην κλάση 2309, στην κλάση 2922 ή στην κλάση 3824 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, όπως ισχύει μετά το παράρτημα I του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1719/2005⁽¹⁾ [της Επιτροπής], της 27ης Οκτωβρίου 2005, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο;

Έχει σημασία συναφώς αν οι προσμείξεις έχουν διατηρηθεί σκοπίμως προκειμένου το προϊόν να είναι ιδιαίτερα κατάλληλο, ή να βελτιωθεί η καταλληλότητά του, για την παραγωγή τροφών ή αν έχουν διατηρηθεί επειδή δεν είναι αναγκαία ή σκόπιμη η αφαίρεσή τους; Ποιες είναι οι κατευθυντήριες γραμμές για την εκτίμηση του ζητήματος αυτού σε κάθε μία από τις περιπτώσεις;

Έχει σημασία για την απάντηση αν είναι δυνατή η παραγωγή άλλων προϊόντων που περιέχουν λυσίνη, συμπεριλαμβανομένων προϊόντων «αμιγούς» (> 98 %) λυσίνης και HCl λυσίνης τα οποία έχουν μεγαλύτερη περιεκτικότητα σε λυσίνη σε σχέση με το προαναφερθέν προϊόν θειικής λυσίνης και έχει σημασία συναφώς αν η αναλογία θειικής λυσίνης και άλλων προσμείξεων στο προαναφερθέν προϊόν θειικής λυσίνης ανταποκρίνεται σε εκείνο που περιέχεται σε προϊόντα θειικής λυσίνης άλλων παραγωγών;

- 2) Εάν υποτεθεί ότι, κατά την αρχή της νομιμότητας, η παραγωγή δεν ενέπιπτε στο σύστημα επιστροφών, προσκρούει στο δικαιο της Ένωσης το ότι οι εθνικές αρχές, κατ' εφαρμογή των εθνικών αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιο-

λογημένης εμπιστοσύνης, δεν προβαίνουν, σε υπόθεση όπως η υπό κρίση, σε αναζήτηση των ποσών επιστροφών τα οποία ο παραγωγός έλαβε καλοπίστως;

- 3) Εάν υποτεθεί ότι, κατά την αρχή της νομιμότητας, η παραγωγή δεν ενέπιπτε στο σύστημα επιστροφών, προσκρούει στο δικαιο της Ένωσης η τήρηση εκ μέρους των εθνικών αρχών, κατ' εφαρμογή των εθνικών αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε υπόθεση όπως η υπό κρίση, δεσμεύσεων (πιστοποιητικά επιστροφής), οι οποίες είχαν ορισμένη χρονική διάρκεια και τις οποίες ο παραγωγός αποδέχθηκε καλοπίστως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2005 L 286, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunalul Comercial Cluj (Ρουμανία) στις 14 Νοεμβρίου 2011 — SC Volksbank România SA κατά Andreia Câmpan και Ioan Dan Câmpan

(Υπόθεση C-571/11)

(2012/C 25/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Comercial Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SC Volksbank România SA

Αναηρεσίβλητοι: Andreia Câmpan και Ioan Dan Câmpan

Προδικαστικά ερωτήματα

Εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾, η εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα των ρητρών δεν μπορεί να αφορά ούτε τον καθορισμό του κυρίου αντικειμένου της συμβάσεως ούτε το ανάλογο ή μη μεταξύ της τιμής και της αμοιβής, αφενός, και των υπηρεσιών ή αγαθών οι οποίες πρόκειται να παρασχεθούν ως αντάλλαγμα, αφετέρου, εφόσον οι ρήτρες αυτές είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό

και

δοθέντος ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, [ΣτΜ.: στην πραγματικότητα πρόκειται για την παράγραφο 2], της οδηγίας 2008/48/ΕΚ⁽²⁾, ο διδόμενος στο άρθρο 3, στοιχείο ζ', της οδηγίας αυτής ορισμός του συνολικού κόστους της πιστώσεως για τον καταναλωτή, το οποίο κόστος περιλαμβάνει το σύνολο των προμηθειών τις οποίες καλείται να πληρώσει ο καταναλωτής στο πλαίσιο της συμβάσεως της καταναλωτικής πίστωσης, δεν εφαρμόζεται όταν πρόκειται για τον καθορισμό του αντικειμένου μιας διασφαλιζόμενης με υποθήκη συμβάσεως καταναλωτικής πίστωσης

ερωτάται αν

οι έννοιες του «αντικείμενου» και/ή της «τιμής» περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εμπίπτει στο «αντικείμενο» και/ή στην «τιμή» της διασφαλιζόμενης με υποθήκη συμβάσεως πίστεως προμήθεια αποκαλούμενη από τους συμβαλλομένους «προμήθεια κινδύνου», περιλαμβανόμενη σε σύμβαση καταναλωτικής πίστεως διασφαλιζόμενη με υποθήκη και υπολογιζόμενη σύμφωνα με τον τύπο 0,22 %, ποσοστό εφαρμοζόμενο επί του υπολοίπου της οφειλόμενης πιστώσεως, καταβλητέο μηνιαίως κατά τις ημερομηνίες λήξεως για όλο το χρονικό διάστημα ισχύος της συμβάσεως πίστεως.

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29)

(²) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστεως και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad — Veliko Tarnovo (Βουλγαρία) στις 11 Νοεμβρίου 2011 — Menidzharski biznes reshenia OOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto» — Veliko Tarnovo

(Υπόθεση C-572/11)

(2012/C 25/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad — Veliko Tarnovo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Menidzharski biznes reshenia OOD

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto» — Veliko Tarnovo

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 203 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), σε συνδυασμό με το άρθρο 168, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι, αν συντρέχει περίπτωση παρόμοια με την περίπτωση την οποία αφορά η υπό κρίση υπόθεση και αν ληφθούν υπόψη οι αρχές της ουδετερότητας του φόρου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, επιτρέπεται η μη αναγνώριση δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών, παρά την εξάλειψη του κινδύνου απώλειας φορολογικών εσόδων, εφόσον ο κίνδυνος αυτός εξαλειφθηκε μόνο σε σχέση με την εκκαθάριση έναντι του Δημοσίου του φόρου προστιθέμενης αξίας που αναγράφεται στο τιμολόγιο του προμηθευτή ή παρόχου, χωρίς η εξάλειψη

του κινδύνου απώλειας φορολογικών εσόδων να ασκεί καμία επιρροή στις ενέργειες ή στις προθέσεις του προμηθευτή ή παρόχου που οδήγησαν στο απατηλό περιεχόμενο του τιμολογίου, στο οποίο αναγραφόταν ο φόρος προστιθέμενης αξίας ως οφειλόμενος από τον προμηθευτή ή πάροχο αυτό;

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 16 Νοεμβρίου 2011 — Ελευθέριος-Θεμιστοκλής Νασιόπουλος κατά Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας

(Υπόθεση C-575/11)

(2012/C 25/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Ελευθέριος-Θεμιστοκλής Νασιόπουλος

Καθού: Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας

Προδικαστικά ερωτήματα

«Κατά την έννοια του άρθρου 43 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η επιδίωξη διασφάλισης παροχής υψηλού επιπέδου υπηρεσιών υγείας αρκεί, λαμβανομένης υπόψη και της αρχής της αναλογικότητας για να δικαιολογήσει περιορισμό στην ελευθερία εγκαταστάσεως, ο οποίος προκύπτει από σύστημα διατάξεων, οι οποίες ισχύουν σε ορισμένο κράτος μέλος (κράτος μέλος υποδοχής) και οι οποίες: α) Επιτρέπουν την άσκηση ορισμένων επαγγελματικών δραστηριοτήτων μόνον στα πρόσωπα τα οποία έχουν δικαίωμα να ασκούν στο εν λόγω κράτος μέλος το νομοθετικώς κατοχυρωμένο επάγγελμα του φυσικοθεραπευτή, β) Αποκλείουν τη δυνατότητα μερικής προσβάσεως στο επάγγελμα αυτό και γ) Συνεπάγονται, ως εκ τούτου, πλήρη αδυναμία ενός υπηκόου του κράτους μέλους υποδοχής, ο οποίος απέκτησε σε άλλο κράτος μέλος (κράτος μέλος προελεύσεως) τίτλο που του επιτρέπει την άσκηση νομοθετικώς κατοχυρωμένο στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος επαγγέλματος συναπτομένου με την παροχή υπηρεσιών υγείας (αλλά δεν του επιτρέπει, λόγω της συνδρομής των προϋποθέσεων της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου «σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ», ΕΕ L 209, την άσκηση, στο κράτος μέλος υποδοχής, του επαγγέλματος του φυσικοθεραπευτή) να ασκήσει στο κράτος μέλος υποδοχής, κατά μερική πρόσβαση στο επάγγελμα του φυσικοθεραπευτή, ορισμένες μόνον από τις υπαγόμενες στο τελευταίο αυτό επάγγελμα δραστηριότητες, δηλαδή εκείνες τις οποίες ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα να ασκεί στο κράτος μέλος προελεύσεως.»